

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **N. S.**, zastoupené JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2012, čj. OAM-41/LE-LE05-ZA04-2012, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 11. 2013, čj. 29 Az 27/2012 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému advokátovi žalobkyně JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2012, čj. OAM-41/LE-LE05-ZA04-2012, žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 5. 11. 2013, čj. 29 Az 27/2012 – 29, zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

4. Stěžovatelka namítla, že závěry krajského soudu a žalovaného neodpovídaly veškerým skutečnostem, které vyšly v průběhu řízení najevo. V případě návratu do země původu by stěžovatelka byla ohrožena na životě a zdraví, ohroženo by bylo také zdraví jejích dětí. Stěžovatelka by nebyla schopna hradit zdravotní péči pro sebe a svého syna, který je na její pomoc zcela odkázán. Žalovaný tuto možnost nevyvrátil. Krajský soud a žalovaný nesprávně zhodnotili kvalitu a dostupnost zdravotní péče v zemi původu. Zdravotnická zařízení, na která krajský soud odkázal, jsou možná zakotvena v legislativě, ale nefungují v praxi. Žalovaný nedoložil žádnou zprávu o zemi původu, která by prokazovala, že zdravotnictví je v pořádku.

5. Závěrem stěžovatelka vyslovila přesvědčení, že kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje její vlastní zájmy, protože se jedná i o stav jejího syna A. P., který je na ní závislý.

IV.

6. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

7. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (blíže viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura zdejšího soudu poskytuje na námitky stěžovatelky dostatečnou odpověď.

8. K námitce nesprávného posouzení dostupnosti léčby v zemi původu a možného ohrožení zdraví či života stěžovatelky Nejvyšší správní soud připomíná, že na udělení azylu z humanitárních důvodů není právní nárok a posouzení důvodů tvrzených žadatelkou o mezinárodní ochranu je otázkou správního uvážení žalovaného. Správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (blíže viz např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003 - 48, či ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004 – 55). Nejvyšší správní soud neshledal, že by krajský soud vybočil z výše vytyčených mezí soudního přezkumu způsobem, který by mohl mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

9. Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost týkající se žádosti o mezinárodní ochranu syna stěžovatelky Nejvyšší správní soud přezkoumává v samostatném řízení vedeném pod sp. zn. 6 Azs 25/2013.

10. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

11. Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2014, čj. 8 Azs 15/2013 – 29, ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 3100 Kč za jeden úkon právní služby (podání doplnění kasační stížnosti) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 3400 Kč. Tuto částku pak soud podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšil o částku 714 Kč připadající na náhradu daně z přidané hodnoty, kterou je ustanovený advokát z odměny za zastupování jako plátce povinen odvést. Částka v celkové výši 4114 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. března 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu